حماقت آدمی

هیچ چیزعجیبی نیست
همین خود ماییم
تک تک ما
دسته جمعی افتاده
در تور فناوری

حماقت ما
توهم ماست
همین توهم تافته جدا بافته بودن
همین رویای پوچ سلطانی طبیعت
و ملکه گی زنبورهای عالم

کلاغ ها قار قار می خندند
حشرات ریسه می روند
میکروبها از عمق امعا و احشایمان
از حقارت تصویرمان
از بزرگی خود روده بر شده اند

وای که چه ریشخندی می زنند
تک سلولیها
به تکامل معیوب ما
و این فهم ناقص که حیات را
حیاط خلوت فقط خود می انگاریم

خزندگان همچنان که به جلو می خزند
نیز دارند قهقهه می زنند
با قرن ها توفق
بر ادعای اول بودن ما

حماقت ما همین خزش آنها

همین گرمایش جهانی

همین خودمحوری ماست

که سیاره آبی مان را

به چنان خنده تلخی انداخته

که نزدیک است یکی از همین روزها

پس بیافتد.

/

نیلوفر شیدمهر

۲۹ سپتامبر ۲۰۱۹

همیلتون – کانادا

وبسایت:

https://nilofarshidmehr.com/

مهاجرت هیچ وقت

شخصی نیست

در طبیعت

هیچ پرنده ای تکی

از دیاری به دیاری دیگر

کوچ نمی کند.